

hvad der er sagt i Folketingsbetænkningen, og man nævner nogle andre Varer, som ikke ere nævnte dernede, idet man henleder Opmærksomheden paa Kaseindustrien, Eksporten af Mælk til Udlandet, Mælketransport her i Landet og lignende. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil give sin Tiltræden det Udtryk, at der vil blive vaaget over, at disse nye Fragttakster, som ikke have kunnet andet end fremkalde Betænkeligheder hos forskellige, bringes til Anvendelse med Lempe, saaledes at man ikke kommer til at gøre Fortræd, hvor man ikke har villet det.

En lignende Bemærkning skulde jeg have fremsat ved Ændringsforslag Nr. 2, hvor der er Tale om Persontakster, idet Udvalget ogsaa har udtalt en Henstilling om, at Prisen for Aarskort paa Statsbanerne ikke sættes for højt, og at man ikke sætter dem højere, end det er angivet, saaledes at der gives dem den højeste Rabat. Disse Aarskort fik ved den sidste Takstrævision en Forhøjelse af ikke mindre end 100 pCt., saa man finder det passende nu at indskrænke sig til at give dem en mindre, det vil sige benytte Retten til at give den største Rabat ved Udstedelsen af disse Kort.

Ændringsforslag Nr. 4 gaar jeg ud fra, at den ærede Forslagsstiller (la Cour) selv vil omtale.

Ændringsforslag Nr. 5 gaar ud paa at imødekomme Ønsker, som ere fremsatte fra Handelstandens Side gentagne Gange, uden at de hidtil ere imødekomne. Ønskerne ere gaaede adskilligt videre, end dette Ændringsforslag angiver. De gik ud paa, at Havnebanetaksterne som saadanne skulde ophæves, ogsaa naar der var Tale om Befordring af Gods fra de paagældende Havne udover den Station, til hvilken Havnebanen var knyttet, idet man mente, at en Stationsplads er hele det Sporanlæg, som knytter sig til selve Stationen, hvad enten det er Stationsspor eller Spor til Havnen. Saa vidt har man ikke kunnet komme. Man har ved forskellige Privatbaner, saa vidt jeg ved, den Ordning, at det paagældende Havnepor betragtes som hørende til Stationspladsen, saa at man ikke beregner noget ekstra for Benyttelse af Sporet. Fra flere Sider i Udvalget beklages det, at vi ikke ere komne videre, men i hvert Fald finder jeg, at dette er en ganske god Begyndelse. Det, der er opnaaet, er da det, at man faar ensartede Grundtakster, saa at den ene By ikke kan beklage sig over, at Beregningen er mere facil et andet Sted. Endvidere vil der for København — ikke netop som Følge af

Ændringsforslaget, men som Følge af den nye Ordning af Banegaardsforholdene i det hele her ved København — blive ophævet en Uretfærdighed, som hidtil har fundet Sted, idet Vognladninger beregnes som udgaaende fra Frederiksberg Station, en Urimelighed, man længe har praktiseret, og som har virket ret ubehagelig i Konkurrencen med Stationsbyerne udenfor København. Det falder bort, naar Frederiksberg Station som Følge af den nye Ordning ophæves. Saa kommer man til det ganske naturlige at sige, at København er København og ikke Frederiksberg.

I Forbindelse hermed skal jeg sige, at der har været Ønsker fremme fra Privatbanerne om at faa en lempelig Overenskomst med Statsbanerne om Trafikering paa Hovedbanen. Vi have ikke opnaaet noget, men vi have udtalt det som et rimeligt Ønske, at Privatbanerne blive behandlede noget billigere end det Publikum, der kræver, at Statsbanerne skulle stille baade Vogne og alt andet til Raadighed, medens Privatbanerne ofte til denne Trafik levere Vognene og selv besørge Læsning og Losning, saa at der nok kunde være noget, der talte for at imødekomme disse Ønsker.

Jeg skal ogsaa her, da jeg nævner Privatbanerne, omtale, at Udvalget har modtaget en Henvendelse fra dem om at virke for en bedre Ordning overhovedet af Fragtberegning for Forsendelser, der trafikere baade Statsbanenettet og de private Baner, saa at det Publikum, der bor ved Privatbanerne, ikke i alt for høj Grad skal lide under, at det boer der og ikke ved Statsbanerne. Det er noget, der ikke har kunnet stilles Ændringsforslag om; man kan jo ikke ret godt ved Ændringsforslag paabyde, at to Parter *skulle* blive enige, men Udvalget haaber, de ville blive det, saa at det Publikum, der boer ved en Privatbane, ikke i alt for høj Grad skal føle sig brøstholdent.

Ændringsforslag Nr. 6 taler for sig selv, det er en Revisionsbestemmelse, og Ændringsforslag Nr. 8 er en Tydeliggørelse af den Paragraf, der i Lovforslaget, som det er vedtaget i Folketinget, taler om det meget vigtige Punkt, Indregningen af disse Takster i Statsbanernes Hovedforbindelser.

Endelig er der Ændringsforslag Nr. 9, som betyder en praktisk Foranstaltning, idet Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at lade alle disse Love optrykke sammen og bekendtgøre, saaledes at man paa eet Sted kan finde alt, hvad